

ข่าวของห้องพระโรงทางจิต

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูห้องพระโรงของลูกๆ ของท่านที่มีสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองตนเอง จากทั้งวงจร ห้องพระโรงทางจิตของยุคบรรจบพบกันนี้พิเศษสุด, มีความภาคภูมิใจที่สูงส่ง, มีความโดดเด่นอย่างแท้จริงและน่ารักที่สุดในบรรดาทั้งหมด ประกายทางจิต, ที่นั่งดอกบัวทางจิต, มงกุฎและที่ศักดิ์ทางจิต วิญญาณ ประกายของใบหน้าและกลิ่นหอมทางจิตของบรรยากาศของสำนักที่เพิ่มขึ้นของสภาพห้องพระโรงนี้เป็นที่น่ายินดีและเป็นสภาพที่น่าดึงดูดอย่างยิ่ง เมื่อเห็นชุมนุมเช่นนั้นและทุกดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง บัพดาตามีความพอใจเป็นอย่างยิ่ง เป็นห้องพระโรงที่ใหญ่โต ลูกบราห์มินทุกคนมีอำนาจในการปกครองตนเอง, เป็นนายของตนเอง ดังนั้นมีลูกๆ บราห์มินมากมาย ถ้าลูกๆ ห้องพระโรงของบราห์มินทั้งหมดด้วยกันก็จะเป็นห้องพระโรงที่ใหญ่โตเช่นนั้น ห้องพระโรงที่ใหญ่โตเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคอื่น คุณสมบัติพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือ ลูกๆ ทั้งหมดของพ่อสูงสุดกลายเป็นนายของตนเอง ในครอบครัวทางโลก, พ่อทุกคนพูดกับลูกๆ ของเขาว่า: ลูกของนั้นคนนี้เป็น “ลูกที่เป็นราชา” ของนั้น หรือความปรารถนาของเขาคือปรารถนาให้ลูกๆ ทุกคนของเขาได้เป็นราชา อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ลูกทุกคนที่สามารถเป็นราชาได้ พวกเขาเลียนแบบพ่อสูงสุดในการพูดคำเช่นนั้น ในเวลานี้ลูกๆ ทั้งหมดของบัพดาตาเป็นราชาโยคีอย่างแน่นอน นั่นคือเป็นนายของตนเอง พวกเขาเป็นราชาโยคีตามลำดับกันไป ไม่มีใครในพวกเขาเป็นประชาธิปไตย (โยคีที่กลายเป็นปวงประชา) ดังนั้นบัพดาตากำลังมองดูชุมนุมที่สูงศักดิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดคิดว่าตัวลูกเองเป็นนายของตนเองใช่หรือไม่? ลูกใหม่ทั้งหมดที่มาเป็นนายของตนเองหรือลูกยังคงต้องเป็นเช่นนั้น? ลูกยังใหม่และลูกกำลังเรียนรู้วิธีการพบปะและปรับตัวเข้าด้วยกัน ลูกจะพัฒนานิสัยของความเข้าใจสิ่งที่ละเอียดอ่อนที่พ่อที่ละเอียดอ่อน(อะแวก) บอกลูก อย่างไรก็ตามลูกจะชื่นชมโชคที่มั่งคั่งยิ่งขึ้นในภายหลังมากกว่าที่ลูกชื่นชมในตอนนั้น: พวกเราทุกคนโชคดีแค่ไหน?

บัพดาตากำลังบอกข่าวของห้องพระโรงทางจิตที่สูงศักดิ์ให้กับลูก ความใส่ใจของบัพดาตาลูกดึงไปที่มงกุฎและประกายบนใบหน้าของลูกเป็นพิเศษแม้จะขัดกับความปรารถนาของท่านก็ตาม มงกุฎเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และเป็นคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มิน ประกายบนใบหน้าคือประกายทางจิตวิญญาณและความมั่นคงในสภาพทางจิต แม้ว่าลูกจะมองใครบางคนตามปกติ สายตาของลูกจะมองไปที่ใบหน้าก่อน ใบหน้าของลูกเป็นกระจกของทัศนคติและสภาพของลูก ดังนั้นบัพดาตาจึงเห็นว่าทุกคนมีประกาย แต่หนึ่งนั้นคือผู้ที่มีความมั่นคงในสภาพทางจิตวิญญาณเสมอ ผู้ที่มีสภาพนี้อย่างเป็นธรรมชาติและง่ายดาย และอีกหนึ่งคือผู้ที่มีความมั่นคงในสภาพนี้ผ่านการฝึกฝนของสภาพที่เป็นจิตวิญญาณ ในด้านหนึ่งมีผู้ที่อยู่ในสภาพนี้ได้อย่างง่ายดาย และอีกด้านหนึ่งคือผู้ที่ต้องเพียรพยายามที่จะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพนี้ นั่นคือโยคีประเภทหนึ่งเป็นโยคีที่ง่ายดาย และอีกประเภทหนึ่งเป็นโยคีที่ต้องใช้ความพยายาม มีความแตกต่างในทั้งสอง หนึ่งมีความงามตามธรรมชาติและอีกหนึ่งมีความงามจากความเพียรพยายาม เช่นเดียวกับที่ผู้คนสมัยนี้ดูสวยงามเพราะการแต่งหน้า ประกายของความงามตามธรรมชาติจึงสม่ำเสมอตลอดเวลา ในขณะที่ประกายความงามอื่นบางครั้งก็ดีมาก และบางครั้งก็มีแค่เปอร์เซ็นต์ที่แน่นอนเท่านั้นซึ่งมันไม่ได้เป็นแบบเดียวกัน ไม่เสมอกัน มันไม่มั่นคงเสมอไป ดังนั้นสภาพของการเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอสามารถทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองอันดับหนึ่งได้ เนื่องจากลูกๆ ทั้งหมดได้สัญญาว่าจะดำเนินชีวิตเป็นบราห์มิน นั่นคือพ่อผู้เดียวคือโลกของลูก และลูกจะ

เป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น, เมื่อพ่อเป็นโลกของลูกและไม่มีใครอื่น ลูกจะมีสภาพที่เป็นโยคีที่สม่าเสมออย่างเป็นธรรมชาติและง่ายดายใช่หรือไม่? หรือลูกยังต้องใช้ความเพียรพยายาม? หากมีใครอื่น ลูกต้องเพียรพยายามที่จะหยุดสติปัญญาของลูกไม่ให้ไปที่นั่น และความมั่นใจที่นี้ อย่างไรก็ตามเมื่อพ่อผู้เดียวเป็นทุกสิ่งแล้วสติปัญญาจะไปไหน? เมื่อสติปัญญาไม่สามารถไปที่ไหนได้แล้วจะมีการฝึกฝนอะไร? มีความแตกต่างในทางปฏิบัติเช่นกัน หนึ่งคือการฝึกฝนที่เป็นธรรมชาติ มันจะอยู่ในสภาพนั้นเสมอ และอีกหนึ่งคือการฝึกฝนโดยความเพียรพยายาม เมื่อลูกที่มีอำนาจในการปกครองตนเองเป็นผู้ที่มีการฝึกฝนสิ่งนี้อย่างง่ายดายนั้นก็ป็นสัญญาณบ่งบอกว่าพวกเขาเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นธรรมชาติ ปรกาศบนใบหน้าของพวกเขาคือจิตวิญญาณ ดังนั้นทันทีที่ผู้อื่นเห็นใบหน้าของพวกเขา พวกเขาจะสัมผัสได้ว่าดวงวิญญาณนั้นเป็นดวงวิญญาณที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งและโยคีที่ง่ายดาย เมื่อใครบางคนมีความมั่งคั่งทางโลกหรือได้รับตำแหน่งทางโลก ลูกสามารถบอกได้จากปรกาศบนใบหน้าของเขว่าเขามาจากครอบครัวที่ร่ำรวยหรือมีสถานะที่สูง ในทำนองเดียวกันความซาบซึ้งและปรกาศของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งนี้, สิทธิที่สูงส่งของอาณาจักรนี้ นั่นคือการบรรลุของสภาพที่สูงส่งจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของพวกเขา ให้ใบหน้าทีปรกาศบนของลูกที่มีอำนาจในการปกครองตนเองทั้งหมดปรากฏให้เห็นเสมอเช่นนี้ อย่าให้สัญญาณบ่งบอกของความพยายามปรากฏให้เห็น ให้สัญญาณบ่งบอกของการได้มาซึ่งการบรรลุผลปรากฏให้เห็น แม้กระทั่งตอนนี้เมื่อลูกเห็นใบหน้าของเด็กบางคน ลูกพูดว่า: เด็กคนนั้นบรรลุบางสิ่งแล้ว ในขณะที่เด็กคนอื่น ๆ เมื่อลูกเห็นใบหน้าของพวกเขาลูกพูดว่า: นี่คือจุดหมายปลายทางที่สูงและพวกเขามีการสละทิ้งที่สูงมาก จากใบหน้าของพวกเขาลูกพูดว่า: การสละทิ้งของพวกเขาจะมองเห็นได้ แต่โชคของพวกเขาจะไม่สามารถมองเห็น หรือกล่าวได้ว่าคนนี้เพียรพยายามดีมาก

บัพดาต้องการให้เห็นปรกาศของโยคีที่ง่ายดายบนใบหน้าของลูกแต่ละคน ให้ปรกาศของความซาบซึ้งของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งปรากฏให้เห็นเพราะลูกคือลูกของพ่อผู้เป็นคลังสมบัติของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ในช่วงเวลาที่ได้รับพรของยุคบรรจบพบกัน ลูกมีสิทธิที่จะประกาศสิทธิในการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เราสามารถมีโยคีอย่างสม่าเสมอได้อย่างไร? เราจะมีประสบการณ์ที่สม่าเสมอและประสบการณ์ของสมบัติที่มีค่าได้อย่างไร? อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ในตอนนี้ แต่สามารถสัมผัสโชคของการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลได้อย่างง่ายดาย? เวลาของความสมบูรณ์พร้อมใกล้เข้ามาแล้ว ถ้าแม้กระทั่งตอนนี้ ลูกกำลังยุ่งอยู่กับการพยายามเพื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วเวลาของการได้มาซึ่งการบรรลุผลจะจบสิ้นลง ดังนั้นแล้วเมื่อใดทีลูกจะได้สัมผัสกับการเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผล? ยุคบรรจบพบกันและดวงวิญญาณบราห์มินได้รับพร “ขอให้ลูกเต็มเปี่ยมไปกับการได้มาซึ่งการบรรลุผล” ลูกไม่ได้มีพร “ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามเสมอ” แต่ลูกมีพรของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ดวงวิญญาณที่ได้รับพร ที่ได้รับพรของการได้มาซึ่งการบรรลุผลจะไม่ตกอยู่ในความประมาท ดังนั้นพวกเขาไม่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ดังนั้นลูกเข้าใจใหม่ว่าลูกต้องกลับมาเป็นอะไร?

ในท้องพระโรง เวลานั้นเป็นสิ่งที่ชัดเจนแล้วว่าคุณสมบัติพิเศษของการมีสิทธิในอาณาจักรคืออะไรใช่หรือไม่? ลูกมีสิทธิในอาณาจักรใช่หรือไม่? หรือลูกยังคงคิดว่าลูกมีสิทธินี้หรือไม่? ลูกได้กลายเป็นลูกของผู้ประทานโชคและผู้ประทานพร ราชาหมายถึงผู้ประทานโชค, ผู้ให้ หากลูกไม่ขาดสิ่งใดแล้วลูกจะยังต้องการรับอะไรอีก? ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่? ลูกคนใหม่ต้องอยู่ในประสบการณ์นี้ อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกในการต่อสู้ ถ้าลูกสูญเสียเวลาของลูกไปกับการต่อสู้ ลูกจะต่อสู้ในเวลาสุดท้ายของลูกเช่นกัน แล้วจากนั้นลูกจะเป็นอะไร? ลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลหรือลูกจะเข้าไปอยู่ในสุริยวงค์? ผู้ที่ต่อสู้จะเข้าไปในจักรวาล “นั่นกำลังเคลื่อนไป, นั่นกำลังทำสิ่งนี้, มันจะเกิดขึ้น, มันจะไปถึงที่นั่น” อย่าได้มีเป้าหมายประเภทนี้ในเวลานี้ ถ้าไม่ใช่เวลานี้จะไม่มีการอื่นแล้ว หากลูกกำลังจะกลายเป็นบางสิ่ง, ต้องเป็นในตอนนี้ หากลูกจะบรรลุบางสิ่งจะต้องเป็นในเวลานี้ ผู้ที่มีความจริงใจและกระตือรือร้นเท่านั้นที่จะไปถึง

จุดหมายปลายทางที่สมบูรณ์พร้อมของพวกเขาได้ตรงเวลา ไม่มีใครพร้อมที่จะเป็นรามและสีดาในยุคเงินเมื่อลูกต้องการเข้าไปสู่สุริยวงศ์ของยุคทอง ดังนั้นสุริยวงศ์หมายถึงการเป็นนายผู้ประทานโชคและผู้ประทานพรอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่ผู้ที่มีความปรารถนาที่จะรับ “ฉันควรได้รับความช่วยเหลือ มันจะดีมากถ้าสิ่งนี้เกิดขึ้น แล้วฉันจะได้รับอันดับที่ดีในความพยายามของฉัน” ไม่ใช่เลย ลูกกำลังได้รับความช่วยเหลือ ทุกสิ่งกำลังเกิดขึ้น สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นลูกที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง, เป็นนายของตนเอง ลูกต้องการก้าวไปข้างหน้าหรือไม่? หรือว่าเป็นเพราะลูกมาทีหลัง ลูกจึงอยากอยู่ข้างหลัง? วิธีที่ง่ายตายในการก้าวไปข้างหน้าคือการกลายเป็นโยคีที่ง่ายตายและเป็นธรรมชาติ มันง่ายตายมาก เมื่อมีพ่อผู้เดียวเมื่อไม่มีใครอื่นแล้วลูกจะไปที่ไหน? เมื่อมีการบรรลุผลเหนือการบรรลุผลเหตุใดจึงต้องใช้ความเพียรพยายาม? ดังนั้นจึงใช้ประโยชน์ของเวลาของการได้มาซึ่งการบรรลุผล จงกลายเป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ลูกเข้าใจหรือไม่? บัพาดาต้องการให้ลูกแต่ละคน แม้กระทั่งคนสุดท้าย ตลอดจนผู้ที่มาตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง ลูกทุกคนให้เป็นอันดับหนึ่ง กลายเป็นราชา ไม่ใช่ปวงประชา อัจชะ

กลุ่มที่มาจากมหाराชตระและมธยประเทศได้มาแล้ว ดูซิว่าคำว่า “มหา” (ยิ่งใหญ่) ช่างดีเหลือเกิน สถานที่ที่มหाराชตระมีคำว่า “มหา” อยู่ด้วย และดังนั้นลูกต้องกลับมายิ่งใหญ่ด้วย ลูกได้กลับมายิ่งใหญ่แล้วใช่ไหม? เพราะการเป็นของพ่อหมายถึงการกลับมายิ่งใหญ่ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ บราห์มินหมายถึงยิ่งใหญ่ ทุกการกระทำของลูกยิ่งใหญ่, ทุกคำพูดยิ่งใหญ่ และทุกความคิดยิ่งใหญ่ พวกเขากลายเป็นทางจิตวิญญาณใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกที่มาจากมหाराชตระเป็นตัวของสำนักที่ว่าลูกยิ่งใหญ่เสมอ บราห์มินหมายถึงลูกที่ยิ่งใหญ่ใช่หรือไม่?

มธยประเทศคือผู้ที่รักษาความซาบซึ่งในมาเดยจีบาฟเสมอ (ผู้อยู่ตรงกลาง, วิษณุ) พร้อมกับ “มานมานะบาฟ” ลูกยังได้รับพรของ “มาเดยจีบาฟ” เช่นกัน ดังนั้นรูปที่เป็นสวรรค์ของลูกจึงเรียกว่า “มาเดยจีบาฟ” ลูกคือผู้ที่คงความซาบซึ่งของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ที่สูงส่งของลูก นั่นคือลูกเป็นผู้ที่มีความมั่นคงในรูปของมนตรา “มาเดยจีบาฟ” ลูกก็ยิ่งใหญ่เช่นกัน ถ้าลูกเป็น “มาเดยจีบาฟ” แล้วลูกก็จะเป็น “มานมานะบาฟ” อย่างแน่นอนเช่นกัน ดังนั้นมธยประเทศจึงหมายถึงผู้ที่กลายเป็นตัวของมนตราที่ยิ่งใหญ่ ดังนั้นลูกทั้งสองจึงยิ่งใหญ่ด้วยคุณสมบัติพิเศษของตัวเอง ลูกเข้าใจหรือไม่ว่าลูกคือใคร? ตั้งแต่เวลาที่ลูกเริ่มบทเรียนแรก ลูกเพียงแค่ทำให้ “นั่นคือใคร?” มั่นคง พ่อเตือนลูกในสิ่งเดียวกันเช่นกัน ไตรตรองสิ่งนี้ มีเพียงสำนวนเดียว “นั่นคือใคร?” แต่มีคำตอบมากมาย จงทำรายการ”นั่นคือใคร?” อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งทั้งหมดจากทุกหนแห่งที่เป็นตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด, ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดที่มีสิทธิ์ในท้องพระโรงทางจิต ถึงดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่ได้นำประกายทางจิตวิญญาณมาใช้อย่างสม่ำเสมอ, ถึงโยคีที่เป็นธรรมชาติสม่ำเสมอและ โยคีที่ง่ายตาย ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด โปรดยอมรับความรักที่เต็มไปด้วยการจดจำระลึกถึงจากบัพาดา ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด

อะแวด บัพาดา พบดับเบิลเฟอร์เรนเนอร์บราเซอร์และซิสเตอร์

“ดับเบิลเฟอร์เรนเนอร์” หมายถึงผู้ที่มีสำนึกถึงรูปดั้งเดิมของตนเอง ดินแดนดั้งเดิมของตนเอง อำนาจในการปกครองตนเองและอาณาจักรดั้งเดิมของตนเองอยู่เสมอ ดับเบิลเฟอร์เรนเนอร์ต้องทำงานรับใช้อะไรเป็นพิเศษ? ตอนนี้ลูกต้องให้ดวงวิญญาณได้สัมผัสกับพลังแห่งความเจ็บสงบเป็นพิเศษ นี่เป็นงานรับใช้พิเศษเช่นกัน เช่นเดียวกับที่พลังของวิทยาศาสตร์เป็นที่รู้จักกันดี ลูกแต่ละคนรู้ว่าวิทยาศาสตร์คืออะไร ในทำนองเดียวกันพลังแห่งความเจ็บสงบยิ่งสูงกว่าวิทยาศาสตร์ด้วยซ้ำ วันนั้นก็จะมาถึงด้วยเช่นกัน การเปิดเผยพลังแห่งความเจ็บสงบหมายถึงการเปิดเผยพ่อ เช่นเดียวกับที่วิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นข้อพิสูจน์

ที่มองเห็นได้ ในทำนองเดียวกันชีวิตของลูกทุกคนก็เป็นเครื่องพิสูจน์พลังแห่งความเจียมในทางปฏิบัติ เมื่อลูกทุกคนมองเห็นได้อย่างเป็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติแล้วแม้ว่าจะขัดกับความปรารถนาของพวกเขา ลูกก็จะมองเห็นได้อย่างง่ายดาย เช่นเดียวกับปีที่แล้วที่ลูกได้ดำเนินโครงการสันติภาพและได้แสดงให้เห็นจริงในทางปฏิบัติบนเวที ในลักษณะเดียวกันให้เห็นแบบจำลองสันติภาพเคลื่อนที่ สายตาของนักวิทยาศาสตร์จะทอดมองมายังผู้ที่มีความเจียมสงบอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจไหม? มีสิ่งประดิษฐ์ของวิทยาศาสตร์ในต่างประเทศมากขึ้น ดังนั้นเสียงของพลังแห่งความเจียมก็จะแพร่กระจายออกไปจากที่นั่นได้อย่างง่ายดาย ถึงอย่างไรเป้าหมายของการรับใช้ยังมีอยู่และลูกทุกคนก็มีความจริงใจและกระตือรือร้นเช่นกัน ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ทำงานรับใช้ เช่นเดียวกับที่คนไม่สามารถอยู่ได้โดยปราศจากอาหาร ในทำนองเดียวกันลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้ทำงานรับใช้ และด้วยเหตุนี้ที่เองบัพดาดาพอใจ อัจชะ

อะแคว บัพดาดาพบกลุ่ม:

ลูกสัมผัสว่าตนเองกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหรือไม่? ลูกมีสายตาของตนเองใช่หรือไม่? การรู้จักตัวเองหมายถึงการมีสายตาที่มองเห็นตนเอง และมีความรู้เกี่ยวกับบวงจรมายังถึงการเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เมื่อลูกกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง การควงประเภทอื่น ๆ ทั้งหมดจะจบสิ้น การควงของจิตสำนึกที่เป็นร่าง การควงของความสัมพันธ์ การควงของปัญหา ทั้งหมดนี้เป็นการควงของมายามากมายหลายประเภท! อย่างไรก็ตามด้วยการเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง การควงทุกประเภทเหล่านี้จะจบสิ้น ลูกจะออกมาจากการควงทุกประเภท มิฉะนั้นลูกจะติดกับอยู่ในโยงโย ก้อนหนานี้ลูกติดอยู่ในกับดักและเวลานี้ลูกได้ออกมาแล้ว เป็นเวลา 63 ชาติเกิดลูกยังคงติดกับการควงมากมายหลายประเภท และในเวลานี้ลูกได้ออกมาจากการควงหมุนนั้นแล้ว และลูกจะต้องไม่ติดกับดักนั้นอีกครั้ง ลูกเคยสัมผัสกับสิ่งนั้นและเห็นมันด้วยตัวลูกเองใช่หรือไม่? ด้วยการติดอยู่ในการควงประเภทต่างๆทั้งหมดจึงทำให้ลูกสูญเสียทุกอย่าง และด้วยการเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกได้พบพอลูกพบทุกสิ่ง ดังนั้นจึงเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเสมอ เป็นผู้เอาชนะมายาและก้าวหน้าต่อไป ด้วยการทำเช่นนี้จะทำให้ลูกอยู่อย่างเบาสบายและไม่ต้องประสบกับภาวะประเภทใด ๆ ภาวะทำให้ลูกตกลงมา แต่ด้วยความเบาลูกจะเฝ้ามองต่อไปได้สูง ลูกคือผู้ที่โอบนินใช่ไหม? ลูกไม่ได้อ่อนแอใช่ไหม? หากปีกข้างใดข้างหนึ่งอ่อนแอมันจะทำให้ลูกตกลงมาและไม่ยอมให้ลูกโอบนิน ดังนั้นจึงทำให้ปีกทั้งสองแข็งแรงและลูกจะโอบนินต่อไปได้โดยอัตโนมัติ การเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหมายถึงการโอบนินไปเรื่อยๆในสภาพที่สูงขึ้น อัจชะ

ลูกเป็นราชาโยคีดวงวิญญาณที่สูงส่งใช่ไหม? จากการมีชีวิตที่ธรรมดาถูกลูกกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและราชาโยคี ดวงวิญญาณโยคีที่สูงส่งเช่นนี้จะแกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุกที่เหนือประสาทสัมผัสอยู่เสมอ หรือโยคีทำให้ร่างกายของเขาลอยได้ด้วยหระโยคะและฝึกฝนที่จะบิน ในความเป็นจริงลูกราชาโยคีมีประสบการณ์กับสภาพที่สูง โดยการลอกเลียนสิ่งนี้พวกเขาทำให้ร่างกายของพวกเขาลอย อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนลูกจะอยู่ในสภาพสูง และดังนั้นจึงมีการกล่าวกันว่าโยคีอยู่อย่างสูงขึ้นไป สถานที่ของสภาพของจิตใจสูงเพราะลูกกลายเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า ไม่ว่าในกรณีใดสำหรับเทวดานางฟ้ามีการกล่าวกันว่าเท้าของพวกเขาไม่เคยอยู่บนพื้นดิน เทวดานางฟ้าหมายถึงผู้ที่เท้าของสติปัญญาไม่ได้อยู่บนพื้นดิน ผู้ที่ไม่มีสำนึกเป็นร่าง อยู่สูงเสมอห่างจากสำนึกเป็นร่าง ลูกได้กลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นนั้น นั่นคือราชาโยคี ตอนนี้ลูกไม่มีความผูกพันยึดมั่นใดๆกับโลกเก่านี้ การทำงานรับใช้เป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นใดๆ การเป็นโยคีหมายถึง“ พอกับนั้น” ไม่มีบุคคลที่สาม ดังนั้นจึงรักษาความตระหนักรู้ในการเป็นราชาโยคีและเทวดานางฟ้าไว้เสมอ ด้วยความตระหนักนี้ลูกจะยังคงก้าว

ต่อไปอย่างสม่ำเสมอ ราชายโยคีเป็นนายแห่งความไม่มีขีดจำกัดเสมอ ไม่ใช่ชายที่มีขีดจำกัด ลูกได้มาจากที่มีขีดจำกัด ลูกได้รับสิทธิ์ที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นจงอยู่อย่างมีความสุขกับสิ่งนี้ เช่นเดียวกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดดังนั้นเช่นกันจงมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัด อัจชะ

ในช่วงเวลาแห่งการอำลา:

ถึงลูก ๆ ทุกคนที่ได้รับพรในอมฤตเวลา โปรดรับความรักและการระลึกถึงที่เป็นเช่นทองจากพ่อผู้ประทานพร นอกจากนั้นถึงผู้ที่ใต้อำนาจแผนงานของการทำงานรับใช้ในการสร้างโลกยุคทองอยู่เสมอ ผู้ที่ซื่อสัตย์ในงานรับใช้ด้วยความรักมากมายด้วยหัวใจและชีวิตของพวกเขา ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่ร่วมมือด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สมบัติของพวกเขา บัพดาตากำลังกล่าวอรุณสวัสดิ์ อรุณสวัสดิ์ยามเช้าที่เป็นเช่นเพชรกับลูกทุกคน จงเป็นเพชรเสมอและรับเอาความพิเศษของยุคเพชรนี้อย่างเป็นพรและมรดก แล้วลูกจะอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เป็นเช่นทองและลูกจะมอบประสบการณ์ที่คล้ายกันให้กับผู้อื่นต่อไปเช่นกัน ดังนั้นอรุณสวัสดิ์ยามเช้าเช่นเพชรถึงลูกผู้เป็นนักแสดงเอกเป็นสองเท่าในทุกหนแห่ง อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเมตตา ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบวกต่อผู้อื่น และยกระดับผู้ที่ประณามลูก
ไม่ว่าดวงวิญญาณประเภทใดจะเข้ามามีการติดต่อกับลูก ไม่ว่าจะเป็ชชาโตกุนิหรือทาโมกุนิ ลูกคือคนที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกเสมอสำหรับพวกเขา นั่นคือลูกยกระดับผู้ที่ดูถูกลูก อย่าได้มีสายตาที่ไม่ชอบต่อดวงวิญญาณใดๆ เพราะลูกรู้ว่าดวงวิญญาณนั้นตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของความไม่รู้ นั่นคือเขาไม่เข้าใจ ขอให้มีความเมตตาและความรักไม่ใช่ความเกลียดชังสำหรับดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และความคิดที่เป็นบวกต่อผู้อื่นไม่เคยคิดว่า: ทำไมคนนี่ถึงทำเช่นนี้? พวกเขา มักจะคิดเสมอว่าพวกเขาจะทำประโยชน์ให้ดวงวิญญาณนั้นได้อย่างไร นี่คือนั่นตอนของผู้ปรารถนาดี

คติพจน์: ด้วยพลังของทาปาเซียทำให้สิ่งที่เป็นไปได้เป็นไปได้และกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

*** โอม ขานติ ***